

დავით-დედი გოგიბედაშვილი

იქ

დავით-დეფი გოგიბედაშვილი

იქ

სიესტა

თბილისი
2007

კომპიუტერული უზრუნველყოფა   **ტატა ხიდაშელი**

დიზაინი   ?

ფოტო   ?

ალპიური ყვავილი

მე ალპიური ყვავილი მიყვარს
იასამანის, სუმბულის გარდა,
მე დავაკვირდი მის მოხვრა-მიხვრას
ტანფეხით ცისფერ სამრეკლოს გავდა.

მუდამ ფრთხილად ვარ მისი შემყურე
ის ხომ ერთია, როგორც აისი,
ბოლო ზღურბლიდან ზღვების ჩანს ყურე
მემახსოვრება, მთაში ცა ისმის.

ღირსეულია, ტოვებს ნაკვალევს
თითქოს აღმოხდა კლდის ქვას ბლავილი,
მიადგე მთებს და მყინვარ მწვერვალებს
იყო ზემოთ და გერქვას ყვავილი.

ღირსეულია, ცა ვარსკვლავს ისვრის
ჩამომღვენთავს და გამხსნის სრულად მე,
მემახსოვრება ედელვაისი
ვიდრე სამყაროს აღსასრულამდე.

3 მაისი, 2006წ.

*

სამხრეთის მტვერი, ოქროს მონეტა
შიშველი ღამე, ფირუზის ძენკვი,
ცხელი სიჩუმე და რომაელთა
რუხი ძუ მგელი სიზმარში მეტყვის,

ორი ტყუპი ძმა რომ გამოზარდა
და რომ რომია წარღვნა ქალაქი,
სად შავგვრემანი ცეცხლი მოჩანს და
ლათინური მზეც თავის ქალას მხდის,

სად ავხორცობით ტანს დამილოშნის
მინიდან აღმგვის, ქარშიაც ამკრეფს,
შვიდი მთის შორის მარმარილოში
დამალექსებს და დამაქანდაკებს,

სამხრეთის მტვერს და ოქროს მონეტას
შიშველ ღამეებს ფირუზის ძენკვით,
დიდ საიდუმლოს მე რომაელთა
რუხი ძუ მგელი სიზმარში მეტყვის.

28 ივლისი, 2006წ.

ყვავილი ლექსი

ჩემთან მოდი, მოდი ადრე
 აისს თვალი გავუსწოროთ,
 ღამეს სიზმარს როდი ვკადრებ
 დავითენებ თავს უდროოდ,
 უდროოდვე კვდომის ოხვრას
 დამიამებს ჩემი მწე, რომ
 მთვარის ყანა ჩრდილმა მოხნას
 გამიტყუოს ბუმ და წერომ,
 ზღაპროსნობით ფანჯრებიდან
 ქუჩა მოჩანს უნაპირო,
 აივანზე კვლავ ვჯდები და
 უკანასკნელს, უამინდოს,
 ღამეს ვუცქერ, ვაკვირდები
 სიჩუმეებს მივეჩვიე
 ბაღებს კვირტის გაკვირვებით
 ჩემს ყვავილად შენ ერჩიე,
 ისხივოსნე სხვებზე ადრე
 აღარ ველი დღეს არავის
 ბრტყელ ქვის სროლას როდი ვკადრებ
 რიონის წყალს, წყალს არაგვის,
 სახმელეთო გზა არა სჩანს
 ზღვის გაღმაა ბალიც მგონი,
 ბაღში ხეზე ნატვრა დამრჩა
 ბავშვობისა ხმის გამგონი
 ღამემ ჩრდილი, ჩრდილმა მთვარე
 სახურავებს დაამკრთალა,
 ნამგზავრსა და განამთვრალებს
 სიყვარული არ მაკმარა,

მოდი, მოდი და ისევე
გეტყვი, გეტყვი ხამს უნონოდ
სიზმრებისგან დაისვენე
აისს თვალი გავუსწოროთ,
ოქროს ძაფით, სხივ-ნემსის ტყვედ
ლექსებს კვართი დაფუმთავროთ,
შენ ყვავილმა, მე მესიტყვემ
ვიაისოთ სამუდამოდ.

27 ივნისი, 2007

წვიმა და ღამე

თანავარსკვლავედი დამყურებს მწიფე,
როგორც ნატვრათა ცოცხალი მითი,
მთის ყვავილები ხელით დავკრიფე
წვიმა არაა დღეს შემთხვევითი.

და არც არსებობს შემთხვევითობა
არც ბედისწერა აღარ არსებობს,
ჩემთან ამალამ სიზმრად ვინც მოვა
მას გავენდობი ალბათ ასე სჯობს.

მე ხომ ძველთაგან სიტყვა შემომრჩა
სიტყვამ საქმენი მოფანტა ველად,
თანავარსკვლავედმა ზეცა შებოჭა
იღბალიაო, იტყოდნენ ძველად.

ვერცხლის ნისლეულს ავყურებ მწიფეს
ისე ავნატრი, ადრე რომ ვთრთიდი,
წვიმებმა ჩემი დარდი განჭვრიტეს
ღამეც არაა დღეს შემთხვევითი.

2 მაისი, 2006წ.

მარტის მისტერია

ჯადოდ მომთვარული მარტის მღლის თარეში,
მარტოობს მარტი და გზადაგზა დამტირის,
როგორც გილგამეში რუხი მგლის ღამეში
შუამდინარეთის ბაღების ნაპირით.

ძველი სახელდებით ბაბილონელი ვარ
სიცოცხლის აღთქმა კი შენს მტევნებს დავუდე,
ამოექართულა ალილოს ბნელითგან
ზღვა - მესაიდუმლე, მზე - სახლი, მთა - ბუდე.

ყველგან სადაც მივალ შენი სახე მოჩანს,
ყველგან რომ გეძებდი, ყველგანვე მოგნახე,
ჭირი დამთავრდა და ლხინიც მალე მოჩნა
ორთავ სუფრაზე მყავს მთვარე მოინახე.

მასაც მარტოობით სურს მარტს მიემგვანოს
თითქოს მარტის გარდა სხვა დროს არ კვდებიან,
ძონის მთვარეში რომ ანგელოზი გვარობს
ხელ-ფეხ შეკრული და თმააჭრილ ფრთებიან,

მარტი მაინც სხვაა, დარდით მღლის ხმა თქემის,
თითქოს სიყვარულის კვდომისას დამტირის,
როგორც გილგამეში რუხი მგლის ღამეში
შუამდინარეთის ბაღების ნაპირით.

22 მაისი, 2007წ.

რცხილა

მდინარის სათავესთან
 რცხილა ხარობს შავთმიანი,
 ტოტზე ანგელოზი უზის
 ნაწნავებით მზემთლიანი.

გული ვიტკბე მისი ხილვით,
 როცა ჩრდილში გაიცისფრა,
 მდინარე რომ დაღმართს დაჰყვა
 ავარსკვლავდა ღამის ცის ფრთა.

რიჟრაჟს მკერდი მიუშვირა
 მიეშიშვლა ფოთლებს უცებ,
 ქერქზე წვენი აისველა
 იგვირგვინა ფურცელ-ფურცელ.

ერთხელ ვნახე ის ხე სიზმრად
 ის სათავეც ზე მდინარის
 და მეჩვენა თითქოს რცხილა
 დედოფლობდა მზემდიდარი.

9 ივნისი, 2006წ.

*

მე სინანული თავთან მაერთებს
მე ვამლსარებლობ ერთადერთ კანონს,
ცოცხალმკვდარივით უთავბოლო მთებს
ამოსუნთქვას და ჩასუნთქვას ვნანობ.

დღეს ჩამოვიდნენ ჩემთან ფიქრები,
როგორც ცხვრის ფარა მოჰყვება დაბლობს,
ვნანობ, ფიქრებში სულით ვირყევი
თითქოს ღმერთს ვკარგავ, ო როგორ ვნანობ.

ვნანობ ყოველდღე ჩემს მარტოობას
ვიცი ხვედრია ცის მომლოცველთა
და ბედისწერას ვაზის რტო მოგავს
ღამემ სიზმარი დილას მომწერა.

სიკვდილსაც ვნანობ ცოცხალ ალერსის
ფიქრს სიტყვებისთვის თავი დაეთმო,
იქნებ მაღლია უდიადესი
არ დაიბადო კაცი საერთოდ.

ამოსუნთქვას და ჩასუნთქვას ვნანობ
ცოცხალმკვდარივით უთავბოლო მთებს
და ვამლსარებლობ ერთადერთ კანონს,
რომ სინანული თავთან მაერთებს.

17 ივნისი, 2006წ.

*

გუშინნინ, გუშინ, დღეს,
მზემ იბატონა სიმაღლით,
დამაივნისა, წერილს მწერს,
თითქოს ფიქრებსაც მიმაღლის,

თითქოს მპატიებს ყველაფერს,
როგორც წმინდანი მრუშის წილ,
წერილსაც სხივი ახლდა დღეს,
როგორც გუშინ და გუშინნინ.

4 ივნისი, 2006წ.

*

არ მიძებნიხარ ვერ მოგატყუებ
შენ ხომ თვითონვე ჩემთან მოხვედი,
ციებ-ცხელების კაბით მიტყუებ
ფერხთ გამიფინე ძონის ხავერდი.

ოთხი ცხენი გყავს ჩემთვის საჩუქრად
თან საფირონის დიდი ბეჭედი,
ეს ანაბეჭდი ხელისგულებზე
ჩუქურთმად მრჩება ბროლით ნაჭედი.

მიდი, გაჭენდი, გასცდი უკუნეთს, -
თქვი და ფიქრებით მიჯერე გული,
ჩვენი დაინყო ეს საუკუნე
ვირტუალური ზმნით გათანგული,

მაქვს თაიგული წრფელი იდეის
გულთამისნობა, მზე ჰორტენზია
და განდობილთა სიმფონიების
რიტუალური ზნე პოეზია.

სტამბოლი ოცდაერთ ივნისს

ქუჩებში მტვრიანი მზეა
 სახურავებმა დაიდეს ჩადრი
 ცის დაბადების დღეა
 და მონატრებას ჰორიზონტს ვადრი.

ყურემ სიმივით ხიდი დაჭიმა
 იალქნიანი ბგერა ტივტივებს
 და სანაპიროს ჩაყოლებაზე
 კონსტანტინოპოლს უკრავს ტირიფებს.

გამვლელი შორით მიღიმის
 მე კარივით ვარ ღია,
 მოვითენთე და ბინდი მღლის
 კართან წერილი გღია.

სიტყვა სულდგმულობს, თითებში მივლის
 თვალი შევავლე და გავიხარე,
 თურმე გახსოვარ ოცდაერთ ივნისს
 ნახევარმთვარის უკუნეთ მხარეს.

21 ივნისი, 2006წ.

დე

მე ხელისგულზე დრო დავინიშნე,
დროთა იდეა კეთილშობილი
დე დაინუროს, როგორც ღვინის შრე
ხან ახლობელი, ხან განშორილი.

მე ხელისგულზე ცა დავიტიე
ცას, როგორც ნიშანს სიმარტოვეთა
დე ავხაროდე და არ ვხარბობდე
საიდუმლოებს ყოვლის ყოველთან.

დე სერაფიმთა სუნთქვით ვინვოდე
აქვე რომ ფრენდნენ ჩემდა ბედად და
მე ხელისგული გამოგინოდე
და ხელისგულზე რაც კი მეზადა.

25 იაპრილი, 2007წ.

*

ვარსკვლავთა მარშით უღელტეხილი
 ვინც გაიარა მე იმ კაცს ვიცნობ,
 ჩორთით, ჯირითით, ძმათა ქვეყანა
 წრედ შემოხაზა ცისკრით დაინთო,

ცხრამთას აქეთა ცოცხალ სოფელში
 ნუსხური ბანით დაიდო ბინა,
 ქვიან შარაზე მტვერსა და ლორღში
 მხედრული ანის მზე დაითმინა,

ცხადად უსმენდა ბალახის გაზრდას
 დანვდა შრიალსაც წყლების ლიცლიცის,
 თავისი ჩრდილის ნვივებზე დადგა
 ყველას მოუხბო ფრენა ვინც იცის,

ალმასის თვლების ვინც საბადოებს
 სულგანაბული მიაგნებს ლოცვით,
 მინისქვეშეთის უტყვი ქანების
 გულმაქმანებად მოქარგულს კოცნით.

ვინც

ნატვრა შევაბი იფნის რტოს,
ღორს მარგალიტი რად უგდეს,
ვისაც ფრთები აქვს იფრინოს
ვისაც სიბრძნე აქვს დადუმდეს.

ჩამოგავს ნისლიც მთის ღვინოს
მინდვრის სუფრაზეც უხვად დევს,
ვისაც ყური აქვს ისმინოს
ვისაც უყვარდა, უყვარდეს.

წავიდეს, ვინც წამსვლელია
თუ მადლი დააქვს მადლობდეს,
სიზმრად უფრინოს ლელიანს
ქალაქებს, სოფლებს, დაბლობებს,

ტყეებს, ჭალებს და ბილიკებს,
ჭაობებს, ბალებს, საძოვრებს,
მწარეც მთაფლავს და ტკბილიც მკბენს
ყირაზე თავს მომანონებს,

ოღონდ შენამდე აღწევდნენ
ჩემი სიტყვანი, სუნთქვანი,
თითქოსდა ჟამთააღმწერლებს
მე საიდუმლოდ ვუთხარი,

ფსკერზე კალმახის ფხა რომ დევს
სულის და ხორცის ნირს წყვილობს,
ვინც მოითმინა ხარობდეს
ვინც გაანათა იბრწყინოს.

6 აგვისტო, 20076.

*

ყველგან შენ მგონიხარ, დღეის სურნელებით
ამინდს ელიმება, ახლა აპრილია,
ნახე, წვიმის თქეში მღერის გაელვებით
ნახე, სიზმარშიც კი ვნებააყრილია.

ღრუბლობს ნიავე და ღიმილს კი ვერ შლის,
ქარმა დაიმორცხვა, მზერადახრილია,
როგორ იყვავილე დილის ნაწნავეებში,
ყველგან შენ მგონიხარ, ყველგან აპრილია.

23 აპრილი, 2007წ.

*

სუნი ზაფხულის როგორც ჭიშკარი
განთიადს მიხსნის ჯადოსნური დღის,
მომანყურებს და ფიქრს მიჭრის ქარი
ფიქრი სისხლივით ჩქაროსნული მდის.

ზაფხული ეტრფის განმარტოებას,
ისე უგალობს და ისე ლოცავს,
ვით სასაკლავო ოქროს ხბო ებას
მზე ცას ამსხვრევს და ზეცა ჩრდილს, მცოცავს.

თუ ვცხოვრობ ვკვდები, თუ ვკვდები ვცხოვრობ
ნამდვილი ვარ და ზაფხულიც დადგა,
ნუთუ იმიტომ ვერ მიგებ მხოლოდ
განმარტოებას ვადიდებ რადგან.

ახლა მწყურია, ფიქრს მიჭრის ქარი
ფიქრი სისხლივით ჩქაროსნული მდის,
ზაფხულის სუნი, ბალის ჭიშკარი
მიხსნის განთიადს ჯადოსნური დღის.

1 ივლისი, 2006წ.

*

დამესიზმრები ოდესმე ალბათ
 მომენატრები, ზეგარდმო ციდან
 მზეთა გვირგვინი ვამსგავსე ანბანს,
 ნუთუ მთელი დღე შენს გამო წვიმდა.

ჟამიც შენს გამო შეეყოვნდა მგონი,
 მგონი შენს გამო ზღვები აღიდნენ,
 ისევ მე და შენ ერთნი, ან ორნი
 ან უთვალავნი დავრჩებით ვიდრე

სანაპიროზე ნავებთან ვზივარ,
 ტალღებზე ოქრო სად ირიჟრაჟებს,
 ნუთუ სიზმრების გადაღმა მზირალს
 მომეჩვენები, ფრთით აინაზებ,

იქ, იმ ქვეყანას, იქ იმ მხარეში
 შენც გესიზმრები ოდესმე ალბათ,
 ციურ მინდვრებზე, ციურ ხარებს შლის
 მზეთა გვირგვინი, ემგვანა ანბანს,

პურსა ან თაფლს და ღვინოს ან რძეს,
 სამოთხედ გიწვდი და გეტყვი — სხვა ვინ,
 მიცანი? მე ვარ, შენი ვარ ძე
 და იტყვი — გიცანი, მამა ვარ, ამინ.

29 აპრილი, 2007წ.

*

თუკი მე ოდესმე ვინმე მყვარებია
დღეის სიტყვას გაძლევ ყველა მესხომება,
მაცნე სიმარტოვის, ხარკის ამღებია
თავი დაიბრმავეს ჩემმა მეგზურებმა.

კუდებს აფოფხებენ მსგავსი ფარშევანგის,
მაგრამ მათნაირად ცაში კი არ ფრენენ,
დღეის სიტყვას გაძლევ ჟამი არ შემადრის
მათგან განკიცხულს და მათგან განაფერებს.

ეშმაკს დაელახვროს ბრმათა ქალაქები
ეშმაკს წაუღია მათთან რა ხელი მაქვს,
კვლავად გაკიცხული, მყისვე კვლავ ნაქები
ჩემი სულის მოძმე გზასთან ცხრა ცხენით დგას,

მაცნე სიმარტოვის, ღმრთეებრ შეთანხმებად
ფერდობს მიღმა მიხმობს, ზემოთ ბალებია,
როგორც სასიზმარედ ალბათ იქ დამხვდება
თუკი მე ოდესმე ვინმე მყვარებია.

25 მაისი, 2007წ.

*

ყველა მიდის და შენც მათ ემგვანე
 ყველას არ გავდი, მაგრამ რას იზამ
 და მართალს გეტყვი, დილა მერქვა მე
 დღეს ღამე მქვია სიზმრად გულთმისანს.

ყველა მიდის და დაე მეც მომხვდეს
 წასვლის ხიზლისას ჯავრით ბედის მზე
 და მართალს გეტყვი, იქნებ შემომხვდე
 მტვრიან სიზმართა გზაჯვარედინზე.

იქნებდა გიცნო, ან გამეღიმოს
 ან ყური გიგდო უფრო გულდასმით,
 თუ სიხარული ძვირი ეღიროს
 მე უძვირფასეს სევდას შეგადრი.

დაცარიელდა ირგვლივ მიდამო
 მთვარემ შეცვალა მალლით ბედის მზე
 და მართალს გეტყვი, რომ სამუდამოდ
 გადამეფიქრე, გადამესიზმრე.

28 ივნისი, 2006წ.

*

მაინტერესებს, როგორ მიყურებ,
მაინტერესებს ზოგჯერ რას ფიქრობ,
მაინტერესებს თუ ხელისგულებს
ერთად დამადებ მეტს რას მოვითხოვ,

მე სურნელებას და იმ მტვერს ვეძებ
ჩემზე რომ გრჩება ყვავილტუჩების,
იქ როგორი ხარ მაინტერესებს,
როცა მივდივარ და მარტო რჩები,

როცა სიჩუმე წამით თავს გითმობს
და თავის თმობა თითქოს წააგავს
შემლილის სურვილს სუნთქვა გართიმოს,
როგორც იმ სუნთქვებს სულნი ცად აჰყავთ,

როგორც კედლები ხატავენ ბზარებს
და როგორც ღვინო თასებს აურევს
და პეპლებივით ერთ დღეში თხზავენ
საუკუნენი სასიყვარულეთს,

მე იმ სიჩუმეს და იმ მტვერს ვეძებ,
იმ უხმო თრთოლვას ყვავილტუჩების,
იქ როგორი ხარ მაინტერესებს,
როცა მივდივარ და მარტო რჩები.

11 ივლისი, 2007წ.

მთა

ცა დაინია, სხეული მიგრძნობს
 დამაახლოვა თავისთან
 და ნაბიჯ-ნაბიჯ და სუნთქვა-სუნთქვა
 მთა აღიმართა თანდისთან.

მთა გადავიდა, მთა ღრუბელს აჰყვა
 გვირგვინი მზეთურ დაიდგა
 და სული ჩემი გადანა
 უფსკრულში თავქვე დაინთქა.

სხეული მიგრძნობს ცა დაინია,
 ფერდებს ჩავარცხნა მწვანე თმა,
 ყვავილი ათბო, თოვლი აცია
 შემომაბედა შორით მთა.

მიღმა საითაც სიჩუმე ისმის
 მთვარეთი ნაგვირგვინალი
 და უსასრულო გზა მოჩანს ნისლის
 მთიურ ნატვრათა ნაფიქრი კვალი.

12 აგვისტო, 2006წ.

სამოთხე მახსოვს დაკარგულ დროის

წამებს ვეძებდი დაკარგულ დროის,
როგორც მინდორში გაბნეულ მძივებს,
უმანკო მახსოვს ოცნება – ბროლი
ცაზე მიცოცავს ღრუბელი მძიმე.

მახსოვს ოდესღაც ლალი ვიყავი
სილალე გავდა ანტიკურ ფრესკას,
ფრესკა სუნთქვაში გადავიტყავე
სული შეხორცდა, შემთხვევა ბედს კრავს.

თითქოს ზღაპრული ვიპოვნე ბაღია
ივლისის მთვარე, იერიტ ღურჯი,
თითქოს ბავშვობა ზაფხულში დამრჩა
მწიფე ატამი ნახლეჩი ტურჩით.

მახსოვს, ო ღმერთო რა აღარ მახსოვს
შენი სახეც და მიზეზი წყრომის,
შეყვარებულმა ვედარ გაძელი
წამად იქეცი დაკარგულ დროის.

ახლა რომ გეძებ და ვნატრობ იშვიათ
ასე იშვიათ მძივებს მთის ბროლის,
თითქოს მოვკვდი იქ, შემდეგ ვიშვი აქ
ამ სამოთხეში დაკარგულ დროის.

16 ივნისი, 2006წ.

*

დამხვდი ხელგაშლილი, დამხვდი მომღიმარი
ნამით შემოგივლი და წლებით წავალ,
შენი დავინწყებით თავი მოვიკალი
დარდი მიმოვფანტე ერთი და მრავალ.

მრავალ საუკუნეს, მრავალ ათასწლეულს
გარდავესახე ღია მზის გავლით,
ცის ნათალ აკვანს, ჯერაც არ დარწეულს
ჩვილი ვარსკვლავის ენათლა ჰანგი.

სუნთქვა ამომენვა, სულიც უფრო მიხურს
ქარი მოვიხელთე, მთის ზურგზე ავხტი,
ოცნებას ვეტყვი ჩემს ნამდვილ მიჯნურს
დამხვდი ხელგაშლილი, უმანკო დამხვდი.

5 სექტემბერი, 2006წ.

*

ამომიღე ჭიდან წყალი
აქ შენს გამო მოვედი,
ღვინო ძველი თან ახალი
ქვევრებში მონახვედრი,
გადაიქცა მონატრებად
გადაიქცა მესსიად,
გადაიქცა სასწაულით
ყურძნის მტევენებს მესვრიან,
ვით სასწორზე ცეცხლის ალით
ჩადის ღამე ამოდის დღე,
მწყურვალი ვარ გულგამწყვრალი
ჭიდან წყალი ამომიღე,
დრო არ ითმენს, დრო აჩქარდა
შენთან მოსვლას მაინც ვასწრებ,
მზე სიზმარში თუ დამრჩა და
მთვარე ყუნწზე აიცვამს წრეს,
გადაიქცა ქარი ნვიმად
უდაბნოებს გადაერთო,
გადაიქცა, სასწაულით
მიწა აქ და იქ ცა ენთო,
ამომიღე ჭიდან წყალი
დღეს შენს გამო მოვედი,
ღვინო ძველი თან ახალი
ქვევრებში მონახვედრი.

8 სექტემბერი, 2006წ.

*

უნდა მოგახარო, როგორც სამკაული
ჩემი სუნთქვა უნდა ირგვლივ მოგიფინო,
გვიან შემოდგომით ბრაზი ქარს გაუვლის
ისიც დამშვიდდება, მზე რომ აიფრინოს.

მინა აღთქმული, მინამე ლოდინით
მე დიდხანს ვითმენ ზეცის მისადგომებს,
როგორც დღე იცვლება ჩრდილთა მელოდიით
ლამეც თავის ქალწულს რიჟრაჟს მიათხოვებს.

მაშინ მოგახარებ, როგორც სამკაული
ყველა სუნთქვას ერთად თვალწინ გიმზეურებ,
როცა შემოდგომით ბრაზი ქარს გაუვლის,
როცა შემოდგომით, ართავს ნისლეულებს.

8 სექტემბერი, 2006წ.

*

დილას ვალმერთებ, ვენდობი დილას
დილა მშვიდია, დილა შიშველი,
ცა ინათლება ნარინჯ ადგილას,
როგორც გასხლტება ნისლებში შველი.

ღამე მაოცებს, ღამეა სიბრძნის
გულდანყვეტილთა თავშესაფარი
და სიბნელეში ვარსკვლავი იბრძვის
სუფთაა სიზმრით, ბავშვს შესადარი.

და შენც მათ შორის, როგორც ბილიკი
ერთხელ ჩნდება და მეტს ვეღარ გხედავ,
ქერქივითა ხარ თითქოს რბილი ხის
შენ ჩემო მზეო, ზღვებზე ნალვერდალ.

და შენს ოქროში, ოღონდ ვიცოდე
გავძლებ თუ არა მთელი ცხოვრება,
რადგან არ კვდება ძმაო სიცოცხლე
და არც სიკვდილი ცოცხლდება.

თუკი აიფრენს ნისლებში შველი
მეც ვინათლები ნარინჯ ადგილას,
დილა მშვიდია, დილა შიშველი,
დილას ვალმერთებ, ვენდობი დილას.

23 აგვისტო, 2006წ.

*

ღამემ მომთენთა, უსიზმრო ღამემ
ახლოსაც არ გამიკარა,
მე მარტოობას შვებას ვადარებ –
ამღვრეულ დროში წამი ანკარა.

ხორბლის მინდორთა ვრცელმა საუნჯემ
ცელის სიშიშვლე აიოქროვა,
ღამე შენს სიზმარს პეპლებს დაუჭერს
დილამ მოთიბა ვარსკვლავთა ხროვა.

სათიბებს ნატვრა გადავაკარი,
როგორც ჭერამი მზეს იკრავს დღე-დღე,
ასე ჭერამდე მოვრთე სახლ-კარი
მომენატრე და კვლავ მოვითენთე.

27 აგვისტო, 2006წ.

*

ვფიქრობ და არ ვიცი, არ ვიცი რას
ვხედავ თოლია ზღვის ტუჩებს შეეხო,
ნაპირთან განოლა მოუნდა ზღვას
ტალღა გაიხადა. ტალღების მზე ექო.

ვფიქრობ და არ ვიცი, არ ვიცი რას
ან რატომ ვანგრევდი, ან რატომ ვქმნიდი,
ო როგორ უხდება სიშიშველე ზღვას
ვინმეს თუ უნახავს ზღვა ასე დიდი.

19 აგვისტო, 2006წ.

*

დავდექი. თითქოს ბოლოჯერ ვდგავარ
 ცა მოიწმინდა და ჩავიფიქრე,
 სიზმარო ცხადი არ მინდა აღარ,
 ცხადო სიზმარი მალე ჩამიქრე.

პეპლის ნაკოცნით ზღაპრობის თვეში
 მზეთუნახავი დამასაჩუქრებს,
 მე მხედარი ვარ მომყვანი თქემის
 წვიმებს ვუფროვებ მიჯნურს საუნჯედ.

დავდექი, მაგრამ სად, ღმერთმა იცის
 მინაზე ვდგავარ? ვეშაპის ზურგზე?
 ხან ზეცას ასდის სურნელი მინის
 მთვარეც აბნელებს დღეშავი, სულმზეს.

ვიცოდე ნეტავ ბოლოჯერ ვცხოვრობ?
 და აღარასდროს დავიბადები?
 ლექსი დარგული თუ სვეტიცხოვლობს
 ცასაც ის აწმენდს თავისა ნებით

და საიქიო სისუფთავეში
 და უმანკოთა ყველა სავანეს,
 სიტყვა ვუგზავნე სახლში ავეშვი
 მათი დუმილი დგომას მავალეებს.

ცხადო სიზმარი მალე ჩამიქრე
 სიზმარო ცხადი არ მინდა, აღარ,
 ცა მოიწმინდა და ჩავიფიქრე
 მზე რომ იქ დადგეს მე სადაც ვდგავარ.

4 ივლისი, 2006წ.

*

თავად არ ვიცი მე რას განვიცდი
ჩემი განცდები ხშირად ისეა,
როგორც მინდორი როცა ფერს იცვლის,
როგორც ვარსკვლავი, როცა მწიფეა.

თავად არ ვიცი რა მიხარია
რა მწყინს ასეთი ან რა მალონებს,
როცა დილის ცა მზით მდიდარია,
როცა დაწვდება ვაშლის ხე ღობეს,

როცა თვალს მოგკრავ ისე შორიდან,
რომ ვერ გეძახი და ვერც ხელს გიქნევ,
თავად არ ვიცი დრო თუ მოვიდა
შენზე ვფიქრობდე, მიყვარდე იქნებ.

7 ივნისი, 2006წ.

*

სიხარულის მოლოდინით
 სიზმრის ხილვა ცხადს მიგავდა,
 შენზე ჩემი ბოლო ფიქრი
 ღამით ჭაში ჩამივარდა.

ნუთუ ვერსად შეგხვდები
 თავბრუ მესხმის, გზას ვერ ვაგნებ,
 ნუთუ სევდას შემთხვევით
 შემოდგომა ისევ აკრეფს.

ცას კომეტებს უფრენენ
 შუალამის მშვილდოსნები,
 ცეცხლის კუდით მანდილს ავქსოვ
 და დაგემშვიდობები,

რომ იქნებდა, შენც გესიზმროს...
 ვარსკვლავეთის ჩანს მანდილი...
 ფრინველივით ფრთას იქნევდა,
 ფიქრი ჭაში ჩავარდნილი.

9 სექტემბერი, 2006წ.

იქ

ბინდია. ფერდობს ნახირი არწევს
ნაბიჯების ხმა არ მესმის
და სადაცაა ჩრდილს მზე წააქცევს
სალამოს წვიმა თავს მესხმის.

ელვამ იმკრთალა. ცას ელდა ეცა
საწვიმარივით გაჩნდა იდეა,
ზეცის ნატეხი მთაზე დაეცა
იქ სამოთხეა, იქ სიმშვიდეა.

წვიმის სურნელი აორთქლდა
ჩვილი რომ წამოიტირებს,
მთას უნდა ნისლის გამოთქმა
დუმს, ძილბურანში ტივტივებს

და ილუმება სივრცე-ულევი
ნახირში კამეჩი ღნავის,
არც ვარსკვლავები, ღრუბლები
თითქოს ცა დაჭკნა ღამით.

დაჭკნა და წამში აყვავდა
სიოც სუნთქვებად ვიხმარე,
ჭალამდე ჩრდილი ჩამყვა და
მთვარეში ამოვითხვარე.

მნათობთა ფიქრი თავს მესხმის
დახუნძლულია ზაფხულის ღამე,
თითქოს მუსიკა ჩამესმის,
როცა ფრთოსნები ნაბიჯებს დგამენ.

27 ივლისი, 2006წ.

როდის

როდის შეგხვდები, როდის იწვიმებს,
როდის დამათრობ კიდეც,
ჩრდილი დაისის თითქოს ციციქნის მთებს
თითქოს შენა ხარ და ხელს ვერ გკიდებ.

გავხარ თებერვალს, ალბათ გაისად
იგაზაფხულებ, აპრილი მოდის,
მთვარე კალთაში დამეს ჩაისვამს
როდის შეგხვდები, როდის.

როდის იწვიმებს, როდის აპირებს,
რომ დავიბინდო, რომ გადავნილდე,
მეც თავდაყირა გავიაპრილებ
ქვის ხე ვიქნები ანდა ალვის კლდე.

კლდეზე ყვავილი ხარობს, იხაროს,
როდის დამათრობ კიდეც,
დღევანდელ სიზმარს ვუყვები წყაროს
თითქოს შენა ხარ და ხელს ვერ გკიდებ.

25 აპრილი, 2006წ.

დროა

დროა ამოვისუნთქოთ
ჩემო ცაცხვის ხეო,
დროა ჩემო თეთრო მგელო
აქვე სადმე ჩამოვსხდეთ,
წყალმა საიდუმლო მითხრა
სიზმრად წერო მონახეო
დღეს კი ბალში დაილამე
დილას ცვარში გამოვჩნდეთ,
დროა დაგემშვიდობო
ცალკემდგომო ჩემო თავო
და შენშივე ისევ გავჩნდე
მზე რომ ცხრაჯერ ინათებს,
ანგელოზმა ჩამომძახა
ამომყევი ზემოთაო,
სხვა რა გზაა დღეს გავყვები
ხვალ კი შენ მოგინატრებ.

30 მაისი, 2006წ.

ვჩუქნი განთიადს

სადამდე მივყვე საკუთარ ნაბიჯს,
 მითხარი წამო, წარმართთა კერპო,
 თუკი დამსერავ, სიტყვებად დამჭრი
 ჩემი ბილიკი სადამდე ვტკეპნო?

გულისხმა მესმის, გულისდუმილიც
 ყველა ხმაური უკან შემომრჩა,
 მითხარი ღამე რად მანდე დილით
 ან საიქიოც სადამდე მოჩანს?

დღეს უწვიმია, თუ მომეჩვენა?
 ღრუბელით ზეცა რომ გაიოფლა,
 სილა გამანნა, ლოყა მარჯვენა
 მივუშვირე და მომწყვიტა ფოთლად,

მართლაც სადამდე, სადამდე მივყვე
 საკუთარ ნაბიჯს, წინდანინ შუქქმნილს,
 მე როცა მინდა მზის სახელს ვირქმევ
 და განთიადებს მოგზაურთ ვჩუქნი.

13 სექტემბერი, 2006წ.

თოვლი დამიბრუნდა

დამიბრუნდა ღამით დილა
დამიბრუნდა მთვარით მზე,
მონატრება დამიბრუნდა
გნახავ დღეს, ან ხვალ, ან ზეგ.
დამიბრუნდა სუნთქვა, როგორც
ქარი ფერისცვალებისას,
დამიბრუნდა თოვლი, მომწონს
და დაფნის რტო თავზე მიწნავს
ფიქრს, რომ ფიქრად დავიბრუნე
თითქოს თავი შევიცანი
და მნათობებს ცად მიბმულებს
მთა ათოვებს შვეების წამით
და სიცოცხლევ დამიბრუნდა
შთაგონების ზენა მაღგზნებს,
ხვენა ალარც სიკვდილს უნდა
მოთოვს ხვალ, ან ზეგ, ან მაზეგ.

10 დეკემბერი, 2006წ.

ყინწვისის აფთარი და ანგელოზი

ანგელოზია როგორც სინდისი
 ანგელოზია უთვალავი ფრთით,
 ლოცვა მოისხა ბაღმა ყინწვისის
 აფთარის ლანდით შუალამე კრთის,

მკერდზე ტერფებით დამადგა ნისლი
 ნუთუ ვილაცა ჩემზეც ლოცულობს,
 თითქოს ვარსკვლავიც ნაპერწკალისთვის
 ცის ნაპირს ითხოვს, რომ შემოცუროს,

სამყაროს ბოლოც, სამყაროს სანყისს
 შეხვედრის ადგილს ყინწვისთან უდებს,
 დღეს ქარი ჩადგა, დღეს უკვე არ წვიმს
 დღეს ფრთების შრიალს ყური მივუგდე

და ფრთებთან ერთად აფთარის კვნესამ
 არც დააყოვნა, უღრანში ატყდა,
 ღამემ წინვებით მთვარე აკემსა
 მზეს შეუღრინა, მზე კი ბრმას გავდა,

ანგელოზია, როგორც სინდისი,
 ყინწვისის მპოვნელს ნეტავ რას მიზამს,
 რომ მისი ხილვის დღეს გავხდი ღირსი
 გააფთრებული შუალამისას.

17 სექტემბერი, 2006წ.

გუშინდელივით

დილიდან ღრუბლებს ვუცქერდი
სალამოს მონმენდილ ზეცას,
ლამით ვარსკვლავი ჩამოწყდა
გუშინდელივით დღესაც.

სუნით ნაზი და სუფთა ვიხილე
დილა, რომ მინდა გვერდი ვუმშვენო,
ყველაფერია ზუსტად იგივე
გუშინდელივით, ოღონდ უშენოდ.

30 იანვარი, 2007წ.

თვით

ცის საკვირველი მეუფლა ხილვა
და სამშვინველზე სისხლი მეპკურა
და ანბანივით გადამეშალა
თვით ჰარმონიის არქიტექტურა.

ბროლი მტვერივით რომ ჩამოცვივდა
ჩამოიცალა ნვიმათა ჩქამი
და დავინახე სხივთა სიმაღლე
თვით უსასრულო, თვალშეუდგამი.

მათ სიმარტოვეს გალაქტიკების
უშველებელი თალი ეხურა,
თითქოს ყვაოდა ვით ხელთუქმნელი
თვით ჰარმონიის არქიტექტურა

და ხილვამ დამწნა ასე მგონია
და ვერსად გნახე შენთვის რომ მეთქვა,
სიხარულია თვით ჰარმონია
და ჰარმონია თვით გულისფეთქვა.

18 სექტემბერი, 2006წ.

ელისაბედი

შევდივარ ბალში, ბალის შუადღე,
სიმშვიდეს ელის, აქ ხსოვნის მკაფი
ელისაბედი დგას ბრონეულთან
ელისაბედი ნაქსოვი კაბით.

ბალის აუზში ფოთლები ცვივა
და ელისაბედს ჩემზე უამბობს,
ოდესლაც ნანახ ფიქრთან რომ მივალ
ოდესლაც გრძნობა, ფიქრებს შუა მფლობს.

მისი ხელები, დღე გამჭვირვალე
ლამით ციმციმებს ვით შუქი წყალზე
და ბრონეულთან მეც დავივანე
სიმშვიდე შევსვი – თაფლიანი რძე.

ელისაბედი ნიავს მიგავდა
ელისაბედი, აქ ხსოვნის მკაფი,
ბალის შუადღე რომ შემიყვარდა
და სიმსუბუქე ნაქსოვი კაბის.

19 სექტემბერი, 2006წ.

*

ბევრი საიდუმლო ერთად აღებული
 ბევრი სინმინდე მოქნილი ერთად,
 მზის საგანძურში დავმარხე გული,
 როგორც მარანი ტყვექმნილი ქვევრთა.

უკიდევანო სად მოჩანს ზეცა
 უკიდევანო დარდი სად მოჩანს,
 დღეს ხელისგულზე წვეთი დამეცა
 თითქოს გვალვისას წვიმა გამომრჩა.

სიცოცხლისა და სიკვდილის შემდეგ
 სახლში ღირსებით მინდა დავბრუნდე,
 მონატრებანი მენვივნენ მეკვლედ
 ძნელად დამთმობენ, მგმობენ თავბრუმდე.

ბევრი საიდუმლო ერთად აღებული
 ერთად მოქნილი ბევრი სინმინდე,
 მოსიყვარულე მოვნახე გული
 შენთვის რომ მაინც შვებას ვიქმნიდე.

სინამდვილეში ასე არ არის
 ანდა რაღაა ეგ სინამდვილეც,
 თუ გარდაცვლილთა ვისმენ ღაღადისს
 და იმ ნაპირზეც ვილაცა მისმენს.

20 სექტემბერი, 2006წ.

*

ერთხელ მესიზმრა ვაჟა-ფშაველა
სინათლესავით ჩემს სახლთან ახლოს
იდგა და თითქოს დაიფშვნა ველად,
ვარსკვლავეთისა მისი ხმა მახსოვს.

თითქოს ამბობდა რაღაცა ძვირფასს,
თითქოს სუნთქვები სიტყვებად ექცნენ,
სუნთქვებს სახელებს ურთავდა გმირთა
გმირები მგლობდნენ, ღმერთი შეიცნეს.

მივუახლოვდი ვაჟა-ფშაველას
სიზმარშიც მეყო მე სითავხედე,
თავი მივადე მაჯას, მშრალ ენას,
ცხენი მომანდო, ცხენი გავხედნე.

იქნებ არ იყო სულაც სიზმარი
მიღმას ვინ უწყის, გულდახუნძლული
ვაჟა-ფშაველა, როგორც ცის ნამი
ვაჟა-ფშაველა, როგორც უფსკრული

ცას აეყუდა და ახლა ვერ ვძლებ
ღამეებს ვუსმენ ჩემს სახლთან ახლოს,
ყველა სიზმარში იმ ადგილს ვეძებ,
ვარსკვლავეთისა მისი ხმა მახსოვს.

6 დეკემბერი, 2006წ.

ვით საჩუქარი, ბაღლობის ქარი

როგორ მოგანდო გული ჩემი,
 როგორ მოვიქცე,
 არსად მივდივარ შენთან ვრჩები,
 შენთან სტუმრად ვარ,
 მზე დაილალა თავის რჩენით
 მთვარის მოსისხლე,
 დრო ჩამოცვივდა ვით გირჩები
 ზამთრის წილნაყარ,
 როგორ მოგანდო ის საოცნებო
 ცათა დუმილი,
 როგორ განახო ჯერ უნახავი
 სიზმარი ცათა,
 და ანგელოზიც ჩამოჯდება
 თავთან თუ რბილი
 ბალიშის ნაცვლად ხელისგულს იფენ,
 მას ჩვენი სწამდა,
 როგორ მოგართვა ჩემი წილი
 ბედნიერება,
 რა გავაკეთო, რომ გაილალო,
 რომ გაგიხარდეს,
 და საჩუქარიც ბაღლობის ქარით
 წელს მიეგება,
 როცა მშობლებმა, დაბადების დღე
 გადამიხადეს.

25 სექტემბერი, 2006 წ.

*

გუბეში დღე ჩანს, ავდარი ქშინავს
ზეცის ანარეკლს დავადგი ტერფი,
ვიცი, რომ ლექსში მზეს ვამბობ ხშირად
ვიცი, რომ ხშირად მთვარეებს ვეტრფი.

ვიცი, რომ აღარ მომიწევს მოცდა,
ვიდრე მუსიკა ბგერას მოისხამს,
იანვრის დილამ პირობა მომცა
მომინანქრებს ფიფქს და ბროლის ხმას.

ასე მომმადლებს სიმრავლე დღე ერთს
მარადისობას დრო ეზიარა
და რა სჯობია ლექსებში მზეებს —
მზე ხომ თვითონვე პოეზიაა.

25 სექტემბერი, 2006 წ.

თუთა და მთვარე

თუთა მთვარისქვეშ, გემო დამიცხრა,
 გემო ტკბილი და გემო მომყავო,
 ფერი იცვალა წელთა აღრიცხვამ,
 რომ უდროობა გადააყამოს.

თუთა მთვარისქვეშ ჩამონაღველი
 მოხატულობით ასომთავრული,
 საჩრდილობელი მთიებთა მრევლის
 სპარსი — სიცხეში ამოშანთული.

მთა გალუმპული სულმნათთა თქეშით
 პერსეპოლისში ოდეს ენირნენ,
 პერსეპოლისი, თუთებმა თქვეს იქ
 ოდეს ყოფილა სიკვდილთ მენილე.

სტრიქონს მარჯვნიდან ედება აღთქმა
 მარცხნივ მაქცია წარწერას არჩევს, —
 მზისდაბნელება პირველად დადგა
 დაე, მეტყველი მდუმარე დარჩეს

დაე, მდუმარე მგალობელს ჰგავდეს
 დაე, ამაღამ მთელი ცაც გაქრეს,
 ძველი შელოცვა დაე, აღსრულდეს
 ბრწყინავს ოქრო და ვერცხლიც ბრწყინავდეს.

თუთა და მთვარე, თუ მთა დამთავრდეს
 აღმართის წვერზე და წვიმაც მიცხრა,
 როცა დრო მოვა თუთასთან დამრგე
 და ფერს შეიცვლის წელთააღრიცხვა.

წვიმებო გესმათ

წვიმა მოვკრიფე, ღვინო დავწურე
და სტუმართათვის გავეშალე სუფრა,
მთვარე დავკალი და თავმომწონე
ლხინის გამართვა შუალამ მსურდა.

გათენებამდე ველოდი სტუმრებს,
როგორც მიჯნური მიჯნურს მოელის
და უსასრულო ყოფილა თურმე
უხმო თვალთვალი მიღმა დროების.

საოცარია, სანყენი ასე
ღამე არავინ მობრძანებულა
და სიმარტოვე დუმდა მეასედ
ზმნამ ივარსკვლავა მოკრძალებულად.

წვიმას მიჰგავდე, ცად ვერ ასველდე
თითქოს წვივები მზემ მოგისრისა,
აკი მოვტყუედი და ყველას ვენდე
ვინაც ჩავთვალე ღვინობის ღირსად.

წვიმებო გესმათ, გესმათ ამიერ
თუ ღვინოდ იქცეთ სხივნართი სხვისა
ჩამომეწურეთ, ვით დასალიერს
სწურავს დაისი, ნიშნად წასვლისა.

6 ოქტომბერი, 2006წ.

ოდა წინათგრძნობას

გამთენიისა ხმა ჩამომესმის
 დღეს მერამდენედ მალვიძებს სუნთქვა,
 ზღვასავით ფარას ძნა ფარავს მწყემსის
 ზღვისთვის წერილის გაგ ზავნა მსურდა.

ზუსტ თარიღს გეტყვი, სამი დღე მიხმობს
 შენთვის მომინევს მოცდა, არ ამცდე,
 ცას დეკემბერი თავზე დაიმხოვს
 ოცდაერთიდან ოცდასამამდე.

შენმა მაცნემ კი პირობა მომცა
 ზღვის წერილები ყელს ვანდო ბოთლის,
 ბოთლი ნაპირებს იპოვნის როცა
 მზე ორიათასცამეტ წელს მოთვლის.

გზა უსასრულო შემომრგვალდება
 და ახალ წრეებს შენზე შემოწერს,
 შენი იერის შემომგვანება
 აჰ, როგორ მიყვარს, როგორ მაოცებს.

აიცამტვერა დღემ მწვანე სისხა
 მიანდო შენს თავს საკვერთხი მწყემსის,
 თითქოს მინდვრებზე რძე გადაისხა
 გამთენიისა ხმა ჩამომესმის.

გადაენმინდა, გადაეორთქლა
 საცისკრობელი სხივმა შეაქო
 და ვარსკვლავები გაშენდა, როგორც
 წინათგრძნობათა საპატრიარქო.

16 დეკემბერი, 2006წ.

ცის ბინადარნი, წინანდალთან, კავკასიონთან

ბედით მომთაბარემ, ბედი ოქროპირით
ცის ბინადარმა მკლავი აღმართა,
სვე და დიდფრთიანი, თოვლით მოქსოვილი
აღმას სპეკალი და ქარვა ამარტა,

ცის ბინადარი ნათლავს მეტყველებას
სახესხვიმოსილმა ბნედა დამმართა,
თითქოს დამამუნჯა, ფიქრიც მეტყვევება
ლამე გაკიცხა და დღე გაამართლა,

ყოველ გაზაფხულზე, ყოველ აპრილის თვეს
სულთან ახლოსა ვგრძნობ ზეცის ბინადარს,
როცა მწვერვალებზე სიზმარაყრილი თვლემს
მერე იღვიძებს და სიტყვას მინაბავს,

სიტყვა საფრთიანო, სამი, ექვსი და ცხრა
ახლა ისე დაცხა თითქოს მზე დამყვირის,
მთვარემ წმინდანად ხომ დილა შემირაცხა
ასე მაგიური სუსხით ოქროპირის,

ქარვას სიო გზნებს და აღმასს შუქს ააჭრის
შუქის ანათალით იწვის წინანდალი,
კავკასიონზე რომ ერთად სხივს და აჩრდილს
აგვირგვინებენ ზეცის ბინადარნი.

21 დეკემბერი, 2006წ.

*

მზემ ცაზე გადაიარა
დღე ათამაშდა ჩრდილებით,
მე გიცნობ, შენ კი მე არა
სიზმრად ვართ შეხვედრილები.

ამწუთისათვის სადღაც წვიმს
შორი სექტემბრის სუნი დგას,
მე შენი სიმარტოვე მწყინს
ყურს რომ მივუგდებ გულისთქმას.

30 ოქტომბერი, 2006წ.

*

ხის მაგიდაზე ფორთხოლებს ვხედავ
ესპანეთში ვარ გადასიცხული
და ხარის რქებზე ყორნები სხედან
წითელ ოხშივარს გავდა ცის ღრმული.

ვიღაცამ ფეხთან დანა დამიგდო
დანამ ცხელ პირზე დღე აირეკლა,
წამი გაშლევგდა, როგორ გარბის დრო,
ქალს სამკერდესთან ღილი არ ეკრა.

სისხლი მდულარე, მზიანი სისხლი
ყელში აწვება ყველა აქ მომსვლელს,
ქამართან ერთად რევოლვერს იხსნის
მგ ზავრი, რომელიც ხოტბით შემოსეს.

გზა აცამტვერდა ქართა თარეშით
გზა შემახვედრებს ორ კაცს
და განვიმდება მთელ ესპანეთში
რადგან დახვრეტენ ლორკას.

19 ნოემბერი, 2006წ.

*

ვინ დაიბადა ზაფხულის დილას
 ვინ ამოიცნო ხმაური ქართა,
 ვინ დაინახა მზე როგორ გმინავს
 და მდუმარებამ სიტყვები შთანთქა.

დღემ სახილველი ამბის მიმტანი
 ღამე უჩინრად მოიფაქიზა,
 ვინ დაიბანა ზაფხულით ტანი
 წელზე ჯადოქრის მოიბა ქისა.

ფეხზე ვინ ადგა, ვინ აილოცა
 მარგალიტები ვინ ააპნია,
 ისევ ივნისი ცვლის მაისს როცა
 ცას დღე და ღამე ბეჭდად არტყია.

დღეს შემარიგეს ჭექაქუხილთან
 ჩვენმა სიმაღლემ მთა დააფიქრა
 და ერთ წამშივე ცხვარსაკურთხითა
 გამოიდარა, დანა დამიქნა.

ფიქრი მივირთვი ვით თავბრუს ძღვენი
 წვიმა აჰგავდა ცადნაბად იებს,
 მეც მანდ ამოვალ თუ გავუძელი
 და ჩემს მანყევარს თუ ვაპატიე.

6 დეკემბერი, 2006წ.

*

გზაზე მივდივარ, ნაბიჯებს ვადგამ
ძირი გაუცვდა ჩემს შავ ფეხსაცმელს,
ერთხელ მოსმენილს და ერთხელ ნათქვამს
სიტყვას გითესავ, სვე პატივნაცემს.

ვის არ შევხვდი და ვინ არ შემომხვდა
ყველა თავისას მიყვება ზღაპარს
და ალესილი მზერის შემოხრა
სამართებელს ჰგავს, ყელიდან საპარსს.

საფეხურები ზევით და ქვევით
გალმა-გამოლმა, ყველგან, აქა-იქ,
შორეთს გადავწვდი ხელის აქნევით
ხმა ავიმგოსნე, სიმღერითა ვიქმ.

გზაზე მივდივარ და ბედი მწყალობს
მეგ ზურ ანგელოზთ ფრთაც მინატრია,
იქნებ უკვდავთა დავძებნო წყარო
სხივები შევსვა დილა ადრიან,

ლოცვებს მივწოდო სვე პატივნაცემს
ბევრჯერ მოსმენილს და ბევრჯერ ნათქვამს,
ძირი გაუცვდა ჩემს შავ ფეხსაცმელს
გზაზე მივდივარ, ნაბიჯებს ვადგამ,

ჩრდილს ვეუფლები, მგზავრი მქვია რომ
დღენი გავლიო ლამის საკუთარ
თავსაც გავექცე, ზვავნი ვიარო,
ავივარსკვლავო ლამის საკურთხად.

7 დეკემბერი, 2006წ.

*

განთიადები ერთმანეთს მიჰყვნენ
და ღამეებმაც პირი შეიკრეს,
თუკი მჯერა და საკვირველს ვიქმენ
ცხენის ფლოქვებით მიწა შეირყეს.

თუ მესამე თვეს იანვრის შემდეგ
მკვდრეთით აღდგება ჩემი აპრილი,
თუ ბედისწერამ დამინდო დღემდე
თვალდახუჭული თოკზე გავივლი,

ამოვისუნთქავ და გავილაღებ
დრო არ გვრჩებაო ვინ თქვა,
სანამ ლექსებით კვლავ გავილახე
მოგისმენ, გეტყვი, გკითხავ,

როცა სინათლეს გადავინელებ
სულს შემოდგომით ვივსებ
და რომ გაჩვენო ჩემი სიბნელე
თუ გეყვარები ისევ?

თუ მაინც მჯერა სიზმრების დღემდე
მჯერა სიცოცხლის ზეცაგავლილი,
მე მესამე თვეს იანვრის შემდეგ
მკვდრეთით აღვდგები, როგორც აპრილი.

9 დეკემბერი, 2006წ.

*

ხეებს ვუცქერდი გუშინ დილიდან
ხეები ლექსებს ჰგავდნენ,
ჩრდილმა ფიქრები შემომირიგა,
რამდენს მითმენენ, რამდენს.

ნიაჲმა ფოთლის თრთოლვა მახარა
ფოთლები ხეებს გულივით უცემთ,
როცა ხეები ლექსებს აჰგვანან
შენ კი დგახარ და უცქერ.

10 დეკემბერი, 2006წ.

ცხრა მთიბავი

რვა კაცს ვუყურებ, მინდორს თიბავენ
 ცელის მოსმისას მინდროზე სიცხე
 ქალიშვილივით იწყებს მორცხვობას
 და ყვავილის სუნს ღრუბლებზე იცხებს.

ხოლო მთიბავნი, თვალწამწარბიან
 გზებს, იკვალავენ მთებისკენ, მზისკენ,
 თიხის დოქებით წყალს ენაფიან
 მეც გული მინევს და ბინდებს ვიკრებ.

ბინდი, ნაქსოვი როგორც თავშალი
 გადაეფინა მოთიბულ ბალახს
 და დაღლილობა მწუხრში წავშალე
 და ბავშვობისას ოდესღაც ნანახ

ხილვებს ვადარე მწვანე მკათათვე
 და ჩემიანად შევიქმნეთ ცხრანი,
 დოქიდან მოვსვი, ცელი ავთალე
 და შევიცანი ცათანი ცანნი.

20 ივლისი – 20 დეკემბერი, 2006წ.

*

წვიმას ვესალმე, გავეცნე ვნებით
და ხელგაშლილი ვენდე
და მოზღაპრული ცის მაცნეებიც
საიქიოდან ფრენდნენ.

წვეთების ხვევნა, ალერსი მსურდა
შორიდან ვეტრფე გალობას მათთა
და გული დამწყდა რომ ჩამოსრულდა
უნეტარესი ხმა წვიმის ჩქამთა.

14 დეკემბერი, 2006წ.

ბაბუანვერები

მთასთან შეხვედრას მთავე მოისურვებს
ტყუპებს თუ სახელიც ერთნაირ ერქვათ,
ბაბუანვერებს – მოვერცხლილ სურებს
სუნთქვები მოაქვთ შენგან ან შენთან.

ძილი შეეშიშვლათ ნაღრუბლარ მინდვრებს
ქარსა და წვიმებს, თოვლს ასომძივად,
ლობებს, ჩრდილებს, ალუბალმიმკრებთ
ლამის კალთაზე ჩამოეძინათ.

სძინავს შენს კოცნას, შენს ალერსს, ნატვრას,
ხილვა დაიწყო და აღარ დამთავრდება,
ქვეყნიერებაც შენს ძილში გაქრა
ცამაც ჩამოთვლიმა, ღამენამთვარებმა.

სიზმარი გიკრთის ტუჩებდათბილული
ლიმილი გიცრეცს ღამის ღიაფერთ
და სიჩუმეშიც ვარსკვლავთთაიგულის
ბაბუანვერებს სუნთქვა მიაფრენთ.

2 იანვარი, 2007წ.

ლილილო

აგვისტოს ველზე ხარობს ლილილო
აგვისტოსავით მიმონინკლული,
მსურს საგვირგვინედ შენს თავს ვიხილო
ალვის რტოს კალმით ნანერი ნნული.

აგვისტო მეტყვის მზეშესასხლავი
უსასრულობა სასრულს სად ერთვის,
გადაგითვალე ასი ვარსკვლავი
თან ასმეერთეც აინთო შენთვის.

თან დღემ სიცოცხლე იწყო თავიდან
ნახევარმთვარე ღრუბლებს აურევს,
თანაც ლილილო ვკოცნე ღამით და
აგვისტოს ნათელს ვეუცნაურე.

15 იანვარი, 2007წ.

როცა ზღვაზე წვიმდა

მუსიკა ვნახე, ვისმინე ფერი
 სიცოცხლე შემოგამგვანე
 და სათითაოდ ქვიშა დავფშვენი
 და სათითაოდ წვეთმოკამკამედ

მიყვარდი, ახლაც მიყვარხარ ისევ
 და მეყვარები რალათქმაუნდა,
 ზღვა შეეტალდა ღამეებს მისებრ
 წყალთა უფსკრულებს ფსკერი დაუტყდათ.

სიტყვები თრთიან სხივმოალმასე
 და ქარიც მღერის როცა გულს იკლავს,
 დღეს მე სიცოცხლე შემოგამსგავსე
 ფერი ვისმინე, ვნახე მუსიკა.

26 დეკემბერი, 2006წ.

თმაჩუქურთმა

თმაჩუქურთმა ნანწავებზე
რიგრიგობით სიზმრებს გკიდებ,
აღბათ რაღაც საერთო აქვთ
ზღვაში თევზს და ცაში ჩიტებს.

აღბათ ეტრფი იასამნებს
ხელისგულზე ფოთლებს იდებ,
ძილისპირულს მოგისალმებ
დაგიმკრთალებ ყელს და თითებს.

ცა გაბაცდა დასალიერს
ნისლის ბორგვას რომ დავყევი
და რიჟრაჟზე დავინაფე
რქაწითელი, ხბო – თავკვერი.

შენთან თაიგული სტუმრობს
საოცნებოდ შენც დადინჯდი,
ათინათით კრთის და ხუმრობს
სურნელება განარინჯი.

გალვიძებულს დღე ამოგყვა
მზესუმზირით გაგითენა,
გალობანი გაამო და
ამოიდგა გრავნით ენა.

სასაზამთრო მინდვრებია
სანისქვილე შესართავით,

ცისკარს წნული მიმდებია
ფიქრის წნული შენსა მთვარით,

გიყურე და შეგიცანი
დუმილშიდაც ხმის გამგონე,
ველად ნაცისფრალი ცვარი
გაბკურე და გეამბორე.

ღრუბელ-მარანს, ქვევრით ბევრი
ლურჯა-ბლუჯა ქარს ხელს ვკიდებ,
შვიდი ბგერა, შვიდი ფერი
ცისარტყელით იქორწინებს.

შენს წინაშე ვრჩები როცა
წვიმის წვეთზე დილის მზე თრთის
და ღამემდე მიწევს მოცდა
ამოვიცნო კვალი ღმერთის.

13 იანვარი, 2007წ.

*

თოვს ისევ, ღმერთო როგორ თოვს,
ვკვდები, ყოველნამს ვცოცხლდები,
ფიფქი ბარდნისას შემომთხოვს
დამებედუო ოცნებით,
ცა მხიბლავს სამხრეთ მხარეთა
ზაფხული შენს თავს არა მთმობს,
მე კი კვლავ შეგიყვარე და
თოვს ისევ, ნახე როგორ თოვს.

7 იანვარი, 20076.

სვანეთი ვნახე ცაზე ეკიდა

სვანეთი ვნახე ცაზე ეკიდა
 თავს სად იერთებს მთათა სამება
 სიტყვა მინდოდა ამომეკითხა
 პირი გავხსენ და ენა დამება.

სუნთქვას ავყევი და ღია ცის ქვეშ
 დიდ მღუმარებას ყური მივადე,
 ზარი კლდეს მოჰყვა და ღრიალით თქემს
 სახე ეცვალა ელვის გმინვამდე.

სვანეთი ჩემსკენ გადმოიხშა რა
 გადმოიყოლა თან დედამინაც
 და ხერხემალი სამდროის შხარამ
 თავზარდაცემულს თმამდე დამინა.

სულის ამოხდა და მგოსნობა მსურს
 ხმებს და სიჩუმეს სიტყვებში შევკრებ,
 სვანეთში ვნახე – ლილე სხივოსნობს
 სვანეთში გავხდი სამოთხის მეკვლე.

6 თებერვალი, 2007წ.

*

მგონი აქვეა სადღაც გაზაფხული
მგონი აქვეა დაფლული განძი,
ღრუბელმძივები დღელამ ქარსაბმული
ამინანქრებენ შორეთის მანძილს.

მზე სათითაოდ, მზე ყოველ მათგანს
სახელს აქარგავს, ნეტავ რა ჰქვიათ,
სიცილი შენი, ხმაც შენი სადღაც
გაზაფხულივით მგონი აქვეა.

24 იანვარი, 2007წ.

გურიის მდინარე ძვირფასი თვლებით

გურია მატარა ყველგან და ყოველთვის
 მთის აღმა ამანდო მზის წარმომავლობა,
 მდინარეს ამდიდრებს მინა, რომ ცას ერთვის
 ფსკერზე ძვირფასი თვლების ფირალობად.

ღამე ხვაშიადობს, ღამე მძივს ამიკრავს
 მომიგანთიადებს ფიჭვნარს და ნიბლია
 სტვენას ხმაში ადნობს, ვითა შესანირ კრავს
 ჭალებს ნისლის ბაფთა ყელზე შენითლიათ.

გურიით გავჩნდი და ვარსკვლავი ვისუნთქე
 აი, ის ვარსკვლავი ახლოშორეთისა,
 ბაღა – საზღაპრენი კარდაკარ ვის უქეს
 ხილვა სიტყვიერი სახლობს შნო ღმერთისად.

კვლავ დავალ მეგზური ყველგან და ყოველთვის
 კვალდაკვალ ავდივარ, მთის თასით ვთვრები,
 ზეცა ძველთამზეთა ველთაგან მომელტვის
 გურიის მდინარე, ძვირფასი თვლებით.

8 თებერვალი, 2007წ.

ტიტე

გეცოდინება, ძეგლი დაგიდგეს
თეთრი სვეტია ანჩისხატის წინ,
მარტის მწუხრივით მინდა დავბინდდე
და გუთნის კვალი დარჩეს ხარის წილ.

გეცოდინება დრო შეიცვალა
მინა კი შენსავით იგივე დარჩა,
თეთრთა ღრუბელთა დროშების ავლა
დიდებამ ძონით დაცრიცა ფარჩა.

მნამს, მიმოდინ სიტყვანი როგორც
ანჩის ბილიკზე წმინდა დედანი,
ნატვრა მფატრავდა, გზა მიხმობს მხოლოდ
და მოგონება – ასლი დედანის.

მენყერთა კვდომა, ცეცხლზე დავლური –
მუხლი იჭრება აღმასვლად მგლეთის,
შიგ ედემში ხარ ცოცხლად დაფლული?
თუ ედემიდან აღმოსავლეთით?

სად აინათებ მზე თუ გაფითრდეს
და აღვიგავოთ სახლ-კარ მიწიან?
გეცოდინება, ძეგლი დაგიდგეს
ცა მარმარილო, სახით ტიცვიან.

11 თებერვალი, 2007წ.

თმებს როცა იშლი

ვინც განიზრახა შენი მოხიბლვა
ყველა თვითონვე ჩავარდა ხიბლში,
ფეხქვე დავიგე მატყლის ნოხი კვლავ
თვალთმეხილება თმებს როცა იშლი.

თავს მოგანონებ, განა გიმღერებ,
აღგაფრთოვანებ ჩემი სიჩუმით,
თმაზე გადავფსკენი ისევ თმის ღერებს
და იმ თმებისვე ყვავილს ვიჩუქნი,

საძილე ოთახს შეგიბაღნარებ
ჩამოგიშეშვლებ დანინკლულ ღამეს,
იმ თმის ყვავილმა შენით ბარდნა დღეს
ნანწავ-კვირტებმაც ცრემლები ღვარეს,

ასეა მუდამ, როცა თმებს იშლი
მთვარეს ხელს აჰკრავ, როგორც დაირას
ვინც ჩავარდნილა შენდამი ხიბლში
არ მოხიბლულა სხვა ჩემნაირად.

12 თებერვალი, 2007წ.

ლამის კვალი, აისი

ნაბიჯებისკენ გზა მიმითითებს
გზას კვალი როგორც დღე აჩნდა
ისე ლამითაც, დილით მთებს
აისი მხრებზე შეაჯდა.

დაღამებამდე დამლალა
ლხინითა, არა ჭირითა,
გულით მხნე, ფიქრით მაღალმა
სიზმრებში ხევს მაჯირითა.

ქარია – მკერდგაღელილი,
ქარია – მინდორთ აფენს ტყავს,
ქარია — ქვით და ღერლილით
მთვარიან, ხურჯინს დაბერტყავს.

დღელამეს მოწვევის ჟამი
სიმინდებივით დაამტრევს,
ალუბლის წვევის სიმყავით
დაიოქროვებს და ამ მტვერს

გარს შემომაპნევს, აისვრის
ღამეს კვალი ხომ დღე აჩნდა,
დილის მეგზური აისი
რადგან გზად მხრებზე შემაჯდა.

5 მარტი, 2007წ.

გამაბედინე

გამაბედინე შენი მჯეროდეს
 ცქერა ფრინველთა, ფრენას არა სჯობს
 მე აღმიტაცებს ქარი ჯერ ოდეს
 ხან ვანგელოზობ, ხანაც ვალქაჯობ.

ბამბით ვიქარგე ჩემი სამოსი
 გამაბედინე ვნახო მზე ოდენ,
 სადაც ცეკვავენ ბერნი სალოსნი
 და უზნეონნი ველარ ზნეობენ.

დიდთა ზღვებშუა ფსკერი განერთხა
 აღმასთა ნაკრძალს ვინ მიაკვლია,
 ვინც შენ მიგიხვდა დადუმდა ერთხმად
 მათ მდუმარებას ზეცა აკვრია.

ვერ გესიტყვები, მუნჯივით ვნანობ
 გამაგებინე ჯვარედინ ოთხთა
 გზა და ბილიკი სად უჩინარობს,
 ბოლო სუნთქვანიც ბევრჯერ ამომხდა.

მე საიდუმლოს შენახვა ვიცი
 სულს არ ვიმძიმებ სხვა საჩუქრებით,
 როგორ ვენაფო სინათლის ლიცლიცს
 გამაგებინე და გავჩუმდები.

14 თებერვალი, 2007წ.

*

ვინიცობაა შემხვდე ოდესმე
მსგავსი ღამისა დღეც კი ყოფილა,
ხვალის დარდი რომ აღარ მქონდეს მე
ზაფხულის კაბამ ვარდი მოგფინა.

ახლა ყურს ვუგდებ შუადღის ბგერებს
მკრთალი სინათლე ჩრდილებში მისნობს,
ვინიცობაა ზაფხულის მერე
შენი კაბების ვარდებით გიცნო.

26 თებერვალი, 2007წ.

გაზაფხული გიზაფხულებს

უხილავი შეყვარებით
 გაზაფხულმა გიზაფხულა,
 თავზე განთებს კიბე-კიბე
 ათინათებს მზის სართულად.

რას ელი და რისი გჯერა
 ისევ ისე ხორბლის მყისვე,
 თავთავების ცაღ მიბჯენა
 გიოქროვებს ნაწნავს მისებრ.

გიოქროვებს ფოთოლ-ფოთოლ
 ეზო-ეზოდ მოგავს ღობეს,
 ატმოზისას ყვავილს მოთოვს
 გაგალიმებს, მოგანდომებს,

წელს აგიქნევს საქალწულედ
 სურვილებით დაგიღამებს,
 ვნების ნება აღასრულე
 სულს ფრინველის თარგი არგებს,

დამებუდე, დამესუნთქე
 გულთმისნურად მისანს ვგულობ,
 უხილველი შეყვარებით
 გაზაფხულმა გიზაფხულოს.

3 მარტი, 2007წ.

ხატი

როგორ გავუძლო შენს მოთმინებას?
შენს სიახლოვეს, როგორ გავუძლო?
მთას კანკელივით მთვარე მიება
ჩრდილი ვითარცა უხორცო, უძვლო.

როგორ გამოგყვე? როგორ ვეცადო?
როგორ მიყვარდე — მანიშნებ? მეტყვი?
მინდა სიყვარულს თავი მეც ვანდო,
როცა ამინდი ცას კენწლის სეტყვით.

გისმინო? როცა ლოცულობ შენთვის?
მაგრამ ლოცვისას როგორ გემგვანო?
მთვარე ღამესთან ორსულობს, დღეს თვლის,
აღამიანი თითქოს მერქვა რომ

ვიცოცხლო? როგორ? ან დღესვე მოვკვდე?
განა ნებაა ჩემი?
მე წინათგრძნობებს ვაშლივით მოვკრებ,
შენ — სიხარული გშვენის.

როგორ გავუძლო შენს სინამდვილეს?
შენს პატიებას, შენს სასწაულებს?
მეგზური ქარი გზას მიადვილებს
მთად მიბმულ მთვარეს ამბავს წაულებს,

თუ ამოგიცნობ ათასში ერთხელ
გამიხარდება, რომ მარტო არ ვარ,

მათხოვარივით გავინვდი ერთ ხელს
და შესანიშნავ კარდაკარ დავალ.

შთაგონებული სახე გაქვს,
როცა თვალეზე დაგდის სინათლე,
ბარგი ავკიდე სახედარს
საქარავნე გზა ვინატრე.

თორმეტ სიზმარში, სხვადასხვა გზებით,
მხარდამხარ თორმეტი გავხსენი კარი,
ქვევით ჩასვლისას ავედი ზევით
მზე ვით საკინძე კვართზე შევკარი.

ღია ძარღვიდან სულიც ღიად მდის
სულ დავიღვარე და არაუშავს,
დღეს ჩავისუნთქე ხმა განთიადის
მთამ, რომ მიბმული მთვარე აუშვა.

10 მარტი, 2007წ.

მარადის ალი ვარძიის ქარში

ირგვლივ დაგინთე მარადის ალი
მარადის ალი ყველა ხანძართა,
ხმა მოგანვდინე, ხმა როგორც მთვრალი
ამღერებული სიზმრით მძარცვავდა.

სად დამენახე, ახლოს ან გაღმა?
აღრე გამოსულს, გვიან მევლო, სად?
ყვავილივით ხარ, მზით რომ არ გახმა
ფრთები ახსნა და იანგელოზა.

ათაიგულა ირგვლივ ქვეყანა,
ნიგნი - თვალთაი მაჩვენა თითქოს,
სარდიონები ღრუბლებს ეყარათ
იქ წარწერები წაკითხვას ითხოვს.

იქ სულ კვირაა, სულ აღდგომაა
არცა მთვარეა გარეთ და მზე შინ,
იქ ის ცეცხლია სიზმრად რომ ააქვთ
მოგვებს და მეფეთ ვარძიის კლდეში.

სამთა სამგზავრო - ქვაბული მრგვალი
სულ მეძახდა და სულით მძარცვავდა,
გაღმა რომ მიხმოვს მარადის ალით
ვარძიის ქარში კრძალვა ხანძართა.

3 აპრილი, 2007წ.

*

ოჰ ეს ამინდები, ოჰ ეს ამინდები,
ქუჩებს ქოლგებიანს თავი დავაღწიე,
თითქოს არ მიყვარხარ, თითქოს არ მინდები,
მაგრამ როცა გხედავ ჟრჟოლვა დამაცვიებს.

ოჰ ეს ამინდები, ოჰ ეს ამინდები,
თავბრუ ისე მესხმის მართლაც რა წესია,
ქოლგა შემოკვრია წვიმას გარინდებით,
როგორც სიჩუმე და როგორც პოეზია.

15 ივლისი, 2007წ.

*

გზადაგზა დამყვება ხსოვნა სურნელების
აქვე ყოფილა თურმე საიქიო,
მინდვრის ყვავილები, თრობის მსურველები
ერთი ნახვით მინდა შენთვის ავირჩიო.

დამყვება ფიქრიც თანდისთან – თანდის
ყვავილის სურნელს აქრობს თანახმად,
რა სანყენია, დროც ჩქარა გადის
რა სანყენია, აქ რომ არა ხარ.

16 ივლისი, 2007წ.

*

აქვე გიგრძენი, შემომანვიმდა,
 აქვე გიგრძენი, სირუმის უკან,
 თქემის ხმა მეცნო, შენ რომ არ მითხრა,
 ნეტავ წვეთებმაც არავის უთხრან,

სად არ ვიარე ზაფხულში ტყე-ტყე,
 სად არ ვიზამთრე, ნაძვებში ცაცხვად,
 სიზმართა ძონი ვთალე და ვთეთხე,
 სირუმის სმენით შემცვივდა, დამცხა,

აქვე შენც მიგრძნობ ალბათ ოდესმე,
 შემონვიმებულს შემაშრე ვინძლო,
 დაე შენი ხმა ამბად მომყვეს მე
 დაე სიტყვებმაც სირუმე იგრძნონ.

10 აგვისტო, 2007 წ.

*

ამომისუნთქე, მე შენი ხმა ვარ
და შეიძლება არცა ვარ იგი
და შეიძლება სიყვარულს ვმაღავ,
სიყვარულს ვმაღავ სიტყვათა რიგით,

ჩემი დუმილიც სამაღავია,
თითქოს ფრინველმა ცა გაიყოლა,
რა დღეებია...რა მრავალია...
ღამეც იყო და არა იყო რა,

ან შეიძლება მეც არ ვიყავი
მე მოვეჩვენე იქნებ ვიღაცას,
გამდნარი ოქრო ცეცხლივით ჰყვავის
იქნებ დამშანთოს და ზედ მიმანვას,

ზედ ნიშნულებზე სიტყვათა რიგის
ამომისუნთქე, მე შენი ხმა ვარ
და შეიძლება არცა ვარ იგი
თუკი სიყვარულს აღარსად ვმაღავ.

21 აგვისტო, 2007 წ.

შენ ჩემო super nova

დამაბინავე ღია კოსმოსში
 საზღვარი არ მაქვს და ისე მიყვარს,
 დაისის ძვლებზე ღამის ფოსფორს ვშლი
 ვგრძნობ ბედისწერა მზისკენ გამრიყავს.

ღია კოსმოსი მხიბლავს, მეცნობა,
 იქ ჩემი ძმები იკრიბებიან,
 ყველა ცოცხალი, ყველა მეგობრად
 ზეცას შერჩნენ და მზესაც ვნებიან.

დამაბინავე, შენ იცი სადაც
 სინათლეები უსასრულობენ
 და ყვავილივით ვარსკვლავმა სცადა
 ცაზე ამოსვლა, მას ჩემს სულს მოვფენ.

დამაბინავე და კარმიდამო
 არ შემოღობო, ღია დატოვე,
 აღარ და აღარ, აღარ მინდა რომ
 ისევ ვიკითხო, - რატომ, რატომ მე.

საზღვარი არ მაქვს და ისე მიყვარს
 დაისის ძვლებზე როცა ფოსფორს ვშლი,
 ვგრძნობ ბედისწერა მზისკენ გამრიყავს,
 თან გამიყოლებს ღია კოსმოსში.

7 აპრილი, 2007წ.

სარჩევი

ალპიური ყვავილი	5
სამხრეთის მტვერი	6
ყვავილი ლექსი	7
წვიმა და ღამე	9
მარტის მისტერია	10
რცხილა	11
მე სინანული თავთან მაერთებს	12
გუშინწინ	13
არ მიძებნიხარ	14
სტამბოლი ოცდაერთ ივნისს	15
დე	16
ვარსკვლავთა მარშით	17
ვინც	18
ყველგან შენ მგონიხარ	19
სუნი ზაფხულის	20
დამესიზმრები	21
თუკი მე ოდესმე ვინმე მყვარებია	22
ყველა მიდის და შენც მათ ემგვანე	23
მაინტერესებს, როგორ მიყურებ	24
მთა	25
სამოთხე მახსოვს დაკარგულ დროის	26
დამხვდი ხელგაშლილი	27
ამომიღე ჭიდან წყალი	28

უნდა მოგახარო, როგორც სამკაული.....	29
დილას ვალმერთებ, ვენდობი დილას	30
ლამემ მომთენთა, უსიზმრო ღამემ.....	31
ვფიქრობ და არ ვიცი, არ ვიცი რას	32
დავდექი	33
თავად არ ვიცი მე რას განვიცდი.....	34
სიხარულის მოლოდინით	35
იქ.....	36
როდის	37
დროა	38
ვჩუქნი განთიადს.....	39
თოვლი დამიბრუნდა	40
ყინწვისის აფთარი და ანგელოზი.....	41
გუშინდელივით	42
თვით.....	43
ელისაბედი.....	44
ბევრი საიდუმლო ერთად აღებული.....	45
ერთხელ მესიზმრა ვაჟა-ფშაველა.....	46
ვით საჩუქარი, ბალღობის ქარი.....	47
გუბეში დღე ჩანს.....	48
თუთა და მთვარე	49
წვიმებო გესმათ	50
ოდა წინათგრძობას	51
ცის ბინადარნი, წინანდალთან, კავკასიონთან.....	52
მზემ ცაზე გადაიარა	53
ხის მაგიდაზე ფორთხოლებს ვხედავ.....	54
ვინ დაიბადა ზაფხულის დილას.....	55

გზაზე მივდივარ, ნაბიჯებს ვადგამ	56
განთიადები ერთმანეთს მიჰყვნიენ	57
ხეებს ვუცქერდი გუშინ დილიდან	58
ცხრა მთიბავი	59
წვიმას ვესალმე	60
ბაბუანვერები	61
ლილილო	62
როცა ზღვაზე წვიმდა	63
თმაჩუქურთმა	64
თოვს ისევ	66
სვანეთი ვნახე ცაზე ეკიდა	67
მგონი აქვეა სადღაც გაზაფხული	68
გურიის მდინარე ძვირფასი თვლებით	69
ტიტე	70
თმებს როცა იშლი	71
ლამის კვალი, აისი	72
გამაბედინე	73
ვინიცობაა შემხვედვით ოდესმე	74
გაზაფხული გიზაფხულებს	75
ხატი	76
მარადის ალი ვარძიის ქარში	78
ოჰ ეს ამინდები, ოჰ ეს ამინდები, ...	79
გზადაგზა	80
აქვე გიგრძენი	81
ამომისუნთქე	8
შენ ჩემო super nova	83

გამომცემლობა შ. პ. ს. „სიესტა“
თბილისი, თაბუკაშვილის ქ. 27
ტელეფონი/ფაქსი: + 995 32 92 31 49
ელ. ფოსტა: kighuradze@yahoo.com